

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.746 van 4 juli 2017
in de zaak A. 222.027 /IX-9050**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Brock
kantoor houdend te 9000 Gent
Pekelharing 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Michelle Decruy
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 april 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Rector van de Universiteit Gent dd. 20 februari 2017, [...] om haar voorlopige ordemaatregel opgelegd aan verzoeker bij haar besluit van 22 augustus 2016 te verlengen met zes maanden, die ingaan op 22 februari, waardoor verzoeker tijdelijk blijft ontheven van zijn lesopdrachten, inclusief de begeleiding van (doctoraats)studenten, en waarbij aan verzoeker voorlopig de toegang tot de gebouwen van de Universiteit Gent blijft ontzegd, meer dat de Rector van de Universiteit Gent aan de verzoeker blijft een contactverbod opleggen met alle studenten en medewerkers van de Universiteit Gent”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 juni 2017.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim De Brock, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Michelle Decruy, die tevens *loco* advocaat Sofie Logie verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is gewoon hoogleraar aan de Universiteit Gent.

Op 20 februari 2017 treft de rector van de universiteit de met de huidige vordering bestreden ordemaatregel, waarbij een eerder opgelegde ordemaatregel met zes maanden wordt verlengd.

IV. *Spoedeisendheid*

4. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift tot schorsing “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991.

5. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan afdrukken of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

6. In zijn inleidend verzoekschrift zet verzoeker het volgende uiteen omtrent de spoedeisendheid die hij zijn zaak toeschrijft:

“De i[m]agoschade neemt met de dag toe en is nu reeds voor een deel onherstelbaar en dreigt dit nog meer te worden.

Vele personen behorend tot de universitaire gemeenschap zijn er nu reeds van overtuigd dat verzoeker zich effectief schuldig heeft gemaakt aan de in diverse persartikelen hem verweten grensoverschrijdende gedragingen, omdat zij verzoeker niet meer zien op de campus en ervan uitgaan dat hij toch wel iets moet mispeuterd hebben, gelet op zijn toch wel uitzonderlijk lange afwezigheid.

Door de verlenging van de oorspronkelijke maatregel wordt die weliswaar verkeerde perceptie gestimuleerd.

Bovendien ondervinden ook derden nadeel van de ordemaatregel. Verzoeker was bezig aan gezamenlijke projecten met collega's. Vermits hem een contactverbod werd opgelegd hebben deze projecten achterstand opgelopen.

Zoals hierna zal blijken is de ordemaatregel, laat staan de verlenging ervan niet in verhouding tot het nadeel dat aan verzoeker daardoor wordt toegebracht en de beweerde noodzakelijkheid voor de universiteit.”

7. Een voorlopige ordemaatregel als de voorliggende kan vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard in beginsel geen nadeel veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest.

8. Verzoeker onderneemt niet bepaald ernstige pogingen om aan te tonen dat zijn geval buiten het gewone ligt en dat, *in casu*, de verlenging van de ordemaatregel niet te harden is als zijnde een zodanig ernstige aantasting van de eer en de reputatie, die alleen verhinderd kan worden door een onmiddellijke schorsing. Het moge volstaan, summier zoals ook de aangehaalde uiteenzetting het is, vast te stellen dat de imagoschade waaraan verzoeker tilt veroorzaakt is door artikelen in de media die aan de initiële ordemaatregel zijn voorafgegaan, dat de rector in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt zich niet uit te spreken over de vraag of de gemelde feiten als vaststaand en bewezen worden geacht, dat momenteel een tuchtprocedure lopende is die, méér dan het geval is met huidige ordemaatregel, in de ene of de andere zin zijn reputatie in de universitaire gemeenschap zal bepalen en, ten slotte, dat op het ogenblik waarop over deze vordering uitspraak wordt gedaan het academiejaar omzeggens ten einde is en de maatregel nog slechts een tweetal maanden duren zal zonder veel praktisch effect aangezien de lesopdracht waarvan verzoeker ontheven is hoe dan ook is afgelopen.

Ter terechtzitting brengt verzoekers raadsman daarenboven ter sprake dat de tuchtcommissie in hoger beroep nog dezelfde dag het beroep van verzoeker tegen de voorgestelde tuchtsanctie zal behandelen. Het laat zich dus aanzien dat eerstdaags, en alleszins vóór de afloop van de duur van de bestreden ordemaatregel, een beslissing zal vallen over de tuchtprocedure die noodzakelijk een einde stelt aan de ordemaatregel. Ook in dit licht kan de spoedeisendheid niet overtuigen.

9. Verzoeker toont de spoedeisendheid niet aan.

V. Anonimisering

10. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 juli 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren